

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

153. Ad implendum praeceptum annuae communionis possit quis celebrare, vel communicare sine praevia confessione? Et notatur, quod probabiliter potest quis elicere actum contritionis & celebrare, vel ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

docet Henriq. lib. 8. c. 46. n. 4. Coninch. de Sacram. q. 80. art. 4. dub. 2. n. 17. & Joan. de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 14. sect. 5. n. 116. quia præceptum illud Ecclesiæ de communione, non est purè Ecclesiasticum, sed est præceptum Divinum determinatum ab Ecclesiâ quoad tempus. Quare sicut urgente præcepto divino viatici sumendi noluit Deus obligare ad Confessionem præmittendam, si non est copia Confessarij; sic urgente præcepto divino Communio- nis etiam extra mortis articulum idem credi potest; præsertim cum præceptum divinum Communio- nis extra mortis articulum respiciat etiam necessitatem, quam habemus illius cibi, quem quia necessarius ad sustentationem animæ spirituale, ideo præcipit nobis Deus illum aliquandiu in vita sumere. Ergo hoc præceptum etiam extra mortis articulum debebat permittere Communio- nem absque confessione, quando non esset copia sacerdotis, utpote præceptum de cibo necessario, & de re necessaria, & hæc omnia docet Lugo ubi supra, qui etiam optime infert aliter dicendum esse de Communione debita ex voto, aut etiam ex præcepto.

RESOL. CLIII.

An ad implendum præceptum annuæ Communio- nis, possit quis celebrare, vel communicare sine prævia confessione?
Et notatur, quod probabiliter potest quis elicere ætium contritionis, & celebrare, vel communicare sine prævia confessione, quando cum peccatis non reservatis habet peccatum reservatum, & adest Confessarius, qui solum habet potestatem in non reservatis? Ex p. 4. tr. 4. & Miscell. Ref. 96.

Sup. hoc in §. 1. Pote aliquid in tali casu, si conscius est peccati mortalis, non habens copiam Confessarij, elicere actum contritionis, & celebrare, vel communicare, docet Henriq. lib. de Euchar. c. 46. n. 4. qui plures citat in gloss. lit. M, & hanc opinionem non esse improbabilem docet Præpos. in 3. p. q. 80. art. 5. dub. 3. n. 19.
2. Sed contrariam sententiam tenet Nugnus in 3. p. q. 80. art. 4. diff. 2. circa fin. Sot. in 4. dist. 12. q. 1. art. 4. & Suar. rom. 4. disp. 66. sect. 4. quia sola adimpletio humani præcepti non videtur sufficientem necessitatem præbere, neque præceptum humanum obligat, quo casu non potest adimpleri convenienter & conformiter juri divino, & de hac quæ- sitione ego alibi etiam latius dicturus sum.
3. Notandum est tamen hic obiter cum Præposito ubi supra, n. 17. quod probabiliter potest quis elicere actum contritionis, & celebrare, vel communicare sine prævia confessione, quando cum peccatis non reservatis habet peccatum reservatum, & adest Confessarius qui solum habet potestatem in non reservatis, nam cum secundum aliquos, ut alibi dictum est, hujusmodi Confessarius in illa circumstantia non possit absolvere, probabiliter tunc quis potest secundum illam se dirigere, & judicare in tali casu non adesse copiam Confessarij, quando scilicet ur- get necessitas communicandi.

RESOL. CLIV.

An si quis tempore Paschatis non haberet copiam Confessarij, possit celebrare, vel communicare non præmissa mortali confessione?
Ex quo inferitur, quod quando concurrunt duo præcepta alterum Ecclesiasticum, & alterum divinum in- compatible. Divinum est observandum, & ex- Tom. I.

cusatur homo à præcepto Ecclesiastico. Etiamque deducitur ut, quis adimpleat præceptum Ecclesiasticum de confessione annua, potest confiteri non integrè, si nullus sit Sacerdos, cui possit integre confiteri, quamvis integritas Confessionis sit præcepti divini. Et an hoc præceptum de præmittenda Confessione ante celebrationem sit tantum juris humani? Ex part. 9. tract. 3. Ref. 18.

§. 1. Negativam sententiam docet Suar. in 3. p. rom. 3. disp. 66. sect. 4. & Magister Serra in 3. D. Thome, q. 80. art. 4. ubi sic ait: [Nonnulli recentiores in hoc secundo casu necessarium esse dicunt scandalum; in primo tamen non requiri, sed sufficere necessitatem præcepti Communio- nis, quia quamvis sit juris humani, & præceptum de præmit- tenda Confessione juris divini, potest, ut illud impleatur, mulier prædicta communicare non præmissa Confessione: sicut & quis impleat præceptum Ecclesiasticum de Confessione annua, potest confiteri non integrè, si nullus sit sacerdos, cui possit integre con- fiteri, quamvis integritas Confessionis sit præcepti divini: Sed ego nullam, quantum ad hoc, video dif- ferentiam inter primum, & secundum casum. Unde Magister Soto in 4. dist. 12. q. 1. art. 4. & alij dicunt, in utroque casu consulendam esse rationem scanda- li, & non sufficere necessitatem præcepti Ecclesi- astici: quia quando concurrunt duo præcepta, alterum Ecclesiasticum, & alterum divinum, non compatibi- lia, divinum est servandum, & excusatur homo à præcepto Ecclesiastico; quapropter nec in casu pro exemplo adducto, si nullum esset scandalum in omissione præcepti annuæ confessionis, posset ho- mo confiteri non integrè; sed Confessionem differ- re debet, quousque esset sacerdos, qui integrè con- fiteri posset.] Hæc ille, cui adde, præter citatos, Pi- tiganum dist. 9. q. 1. art. 12. D. Antonin. p. 3. tit. 13. c. 6. §. 7. Nugnum in 3. part. q. 8. art. 4. Joan. de la Cruz in direct. conscientia. p. 1. de Euchar. q. 5. dub. 1. concl. 2. Adamam Tannerum tom. 4. disp. 5. quæst. 8. dub. 2. n. 41. & alios penes ipsos.

2. Sed ego magis affirmativæ sententiæ adhæreo cum Toletio lib. 2. c. 25. ubi dicit in necessitate im- plendi Præceptum Ecclesiæ, & defectu copiarum Confessarij, posse quendam accedere ad mēsam contri- tum cum voto Confessionis faciendæ habita occa- sione. Idem docet Leandrus de Sacram. tom. 2. tr. 7. disp. 7. q. 17. Fagundez Præcept. 3. lib. 3. c. 9. n. 15. & me citato Averla de Sacram. Euchar. q. 8. sect. 6. Lugo disp. 4. num. 116. & Coninch in 3. part. q. 80. art. 4. dub. 2. num. 17. ubi sic asserit: Melius tamen credo facturum, qui in Paschate celebraret con- cepta contritione. Tum, quia hoc præceptum majo- ris est momenti, & rariùs datur ista occasio sine con- fessione celebrandi, ac durum videtur talem hominem tunc temporis arce- re à Communione, quam omnes fideles percipiunt; maximè cum probabile sit, hoc Præceptum de præmittenda Confessione tantum esse juris humani. Confirmatur, quia, ut im- plem Præceptum de Confessione annua, possum confiteri non integrè, si nullus sit sacerdos, cui pos- sim integrè confiteri; cum tamen integritas Con- fessionis sit Præcepti divini. Ergo, similiter potero communicare non præmissa confessione, ut impleam Præceptum de annua Communione, cum hoc non sit minoris momenti, quam illud.] Ita Coninch. & ita hanc sententiam non audent improbare Do- ctiores contrarij, ut Tannerus, & alij ubi supra citati. Si tamen aliquis in Paschate non habens copiam Confessarij nollet communicare, adhærendo sen- tentiæ negativæ, quòd in tali casu non liceat, ego

Sup. hoc in duabus præcedentibus Ref.

Sup. hac do-ctrina in to. 2. tr. 1. Ref. 134. prope finem §. 1. & ibi in tr. 2. Refol. 74. §. Rectat.

Sup. hoc la- te supra in Ref. 140. & in aliis ejus annot.

R. illum